

14.

Трандафиля и змехъ. +

„Море моме Трандафиле!
Що сѣ вѣршишъ не сѣ мѣжишъ,
Три години шесѣ пѣрстени?“ —
„А друженки невѣрници!
Що ме мене не вѣрвите?
Змехъ ме любить три години,
Я не можамъ да г' оделямъ.“
„Море моме Трандафиле,

Я поиди си во градина,
Да наберишъ гѣрмотѣрнѣ;
Та поиди си нови назарѣ,
Та купи си ново гѣрне,
Да 'и варишъ спроти стреда,
Да 'и пѣешъ спроти петокъ;
Така да сѣ змехъ оделитъ.

15.

Яна и Детелинъ войвода. T

Поболѣла сѣ Янина майка,
Що ми лежала деветъ години,
Ми искинала деветъ постели,
И ми лежала ми заплакала:
„Офъ леле боже, о мили боже!
Какъ не си имафъ уш' една керка,
Уш' една керка, како Яника,
Та да ми станитъ рано на утро,
Да сѣ уміетъ, да сѣ прекѣрститъ,
Та да ми пойдитъ на студна вода.
На студна вода на нова чешма,
Да ми донеситъ студена вода,
Студена вода на полу цѣвке;
А я си пѣа студена вода,
Студена вода на полу раски.“
И ми ъ дочу 'уба'а Яна,
И си станала рано на утро,
И ми сѣ изми и сѣ прекѣрсти,
И сѣ промена, и сѣ наружи;
Не сѣ промена, како девойка,
Тукъ сѣ промена, како невеста;

И та си зеде две ведра въ рѣце,
Та си отиде на студна вода,
На студна вода на нова чешма
Тамо седитъ Детелинъ войвода.
Тога ми рече 'уба'а Яна:
„Нацѣрпете ми студена вода!“
Тога му велѣтъ момци зме'о'и
Момци зме'о'и, койни ду'о'и:
„Детелинъ войвода нашъ господине!
Та що ни дошло 'убо'о дзвере,
То'а ни сакатъ студена вода.“
Тога имъ велитъ Детелинъ войвода:
„Ак' ѣ не'еста наполнете ѣ,
Наполнете ѣ, испратете ѣ,
Ак' ѣ девойка донесете ѣ.“
Тога му велѣтъ момци зме'о'и
„Не ѣ девойка тук' ѣ не'еста.“
Ѣ наполнѣе студена вода,
Студена вода на полу цѣвке,
Ѣ наполнѣе, ѣ испратѣе.
Колку замина 'уба'а Яна,